

Estima'm tal com ets

Per GloriaA el dj., 27/09/2018 - 00:00

Jo, el teu Déu, conec la teva misèria,
els combats i les tribulacions de la teva ànima,
les febleses i les xacres del teu cos;
sé de la teva covardia, dels teus pecats, de les teves defallences.
Tanmateix, et dic:
"Dóna'm el teu cor,
estima'm tal com ets".
Si esperes a ser un àngel per a lliurar-te a estimar,
no m'estimaràs mai.
Encara que recaiguis sovint
en les faltes que no voldries haver conegut mai,
encara que siguis mandrós en practicar la virtut,
no et permeto que no m'estimis.
Estima'm tal com ets.
En cada instant i en cada situació en què et trobis,
en el fervor o en la sequedat,
en la fidelitat o en la infidelitat.
Estima'm tal com ets.
Vull l'amor del teu cor indigent.
Si per estimar-me esperes a ser perfecte,
no m'estimaràs mai.
Fill meu, deixa'm estimar-te,
vull el teu cor.
Penso formar-te bé, anar-te transformant,
però mentrestant,
t'estimo tal com ets.
I desitjo que tu també ho facis.
Tinc ànsia de veure sortir l'amor del fons de la teva misèria.
De tu estimo fins i tot la teva feblesa;
estimo l'amor dels pobres.
Vull que, des de la teva indigència,
s'elevi contínuament aquest clam:
"Senyor, t'estimo!".
És el cant del teu cor el que m'importa.
¿Potser tinc jo necessitat de la teva ciència o del teus talents?
No són pas virtuts el que et demano, i si te'n donés,
ets tan feble, que aviat l'amor propi s'hi barrejaria.
Estima! L'amor, sense que hi pensis, et farà tota la resta.
No pensis més que a omplir d'amor el moment present.
Avui m'estic a la porta del teu cor com un captaire,
Jo, el Senyor dels Senyors.
Truco i espero, afanya't a obrir-me,
no prenguis per pretext la teva misèria.
Si coneguessis plenament la teva indigència,
moriries de dolor.
L'únic que pot ferir-me és veure't dubtar i mancat de confiança.
Vull que pensis en mi a cada hora del dia i de la nit,
no vull que emprenguis l'acció més insignificant
per un altre motiu que l'amor.
Quan et caldrà sofrir, jo et donaré la força.
M'has donat l'amor i jo et donaré la capacitat d'estimar
més enllà del que has pogut somiar.
Però recorda:
"Estima'm tal com ets".
No esperis a ser un sant per a lliurar-te a estimar.
Si no, no m'estimaràs mai.

Un monjo de la comunitat de Jerusalem (París)